

LU LINA: Jak budovat respekt, když vůbec žádný nemáte

- CZ24 News | 2. listopadu 2020

ČESKO: Sám sobě jsem si před časem slíbil, že z mnoha rozumných důvodů se tématu koronaviru už budu vyhýbat. Poctivě se snažím ten slib dodržet, ale prostě to nejde. Rozsah demence s tímto tématem spojené je prostě už tak velký, že nejde odolat.

To, jakým způsobem, jakou intenzitou, jakou dobu a hlavně v jakém rozsahu nám to valí do hlavy, dává momentálně podobným sebeobranným předsevzetím zhruba stejnou šanci uchovat si původní podobu, jakou má kupka zcela suchého listí uprostřed Letenské pláně za masové protivládní demonstrace pořádané uprostřed vichřice 9 stupně Beaufortovy stupnice.

Takříkajíc vláčen osudem tedy dnes opět písemně vyjádřím svůj názor na některé značně zábavné okolnosti související s „pandemií,“ jež se nyní vyskytly. V této souvislosti bych zároveň také rád všechny své uvědomělé spoluobčany, kteří v roušce i spí a šukají, a co hluboce želí odstranění odborníka na svém místě Prymuly pomocí nízké a podlé intriky, upozornil na jednu očividnou nicméně nepřiliš zdůrazňovanou skutečnost.

A sice, že zaujmout či dokonce veřejně vyjádřit k tomu, co se děje kolem viru covid-19 či k opatřením profesora Gummy jiný postoj než je „uctívání“ – v newspeaku „uctívačů“ označovaný jako „popírání,“

což v běžné řeči znamená „rouhání“ – je dle právního řádu České republiky nejen naprosto legitimní, ale právo tak činit je dokonce zakotveno v ústavě.

Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace...

Každý ať si tuhle idylickou ústavně-právní teorii porovná s realitou, a to nejen ve vztahu ke kovidu, a udělá si obrázek sám. Šířit „dezinformace,“ pokud tím neporušujete nějaký konkrétní zákon, což značí zastávat jiné, zvláštní, nekonformní, demagogické, nebo třeba i bláznivé názory, **je ústavní právo**. I kdyby se doktor Kubek, senátor Fischer a Česká televize posrali. A jestli by veřejnoPRÁVNÍ média měla něco zuřivě a neustále dokola obhajovat, pak je to především právě toto konkrétní právo.

A ne ty, kteří ho realizují, vytrvale líčit jako nesvéprávné imbecily a značkovat je pro ty, co zastávají výhradně správné a konformní názory jako *popírače kovidu, konspirační teoretiky, rasisty, xenofoby* nebo třeba *ruské agenty*.

Ale to jsem zase odbočil, takže zpět k meritu věci. Jde o ještě stále čerstvého ministra zdravotnictví. Vypadá to totiž, že nudit se s ním, stejně jako s jeho nezapomenutelným předchůdcem, zřejmě rovněž asi nebudeme. Téměř úplně první slova ministra Blatného ve funkci zněla, že chce „*změnit náladu ve společnosti, změnit strach v respekt*“ a že „*k tomu potřebuje média*.“ Trochu to rozpitvám, protože to po pitvání přímo křičí.

Teoreticky pan ministr není tak úplně mimo mísu, ale fungovat to nebude. Zaprvé proto, že hlavními šířiteli strachu jsou právě média a já si při nejlepší vůli neumím představit, že toho nechají. Musela by popřít úplně všechno, co až doteď předváděla a začít předvádět pravý opak, který se v jejich očích rovná „popírání,“ což fakt asi nehrozí.

A zadruhé respekt. Respekt je veličina, která se velice nesnadno a pomalu získává a strašně rychle a lehce ztrácí. Když o něm pan ministr mluvil, pochopil jsem to tak, že mu jde o respekt k závažnosti situace a hlavně o respekt k ministerstvu zdravotnictví, expertům, vládě a k jejím nevšedním a originálním opatřením. Hm.

Nechci být za škarohlída, ale to bude teda pořádná fuška, a to i díky vám, pane ministře.

Vláda, ministerstvo zdravotnictví, experti a média z toho všeho ruku v ruce udělali takovou šaškárnu, že závažnost situace většina lidí už dávno nevnímá. Protože jí přebila nasranost z chaotických a nelogických zákazů, buzerace, imbecilní propagandy, hygienického fašismu a hlavně přízemní starosti nemalé části populace o to, za jak dlouho se díky vládě budou muset začít pást.

Stran respektu k opatřením, potažmo k jejich představitelům. Kde nic není, ani smrt nebere. Respekt k jakýmkoliv vládním opatřením může už dlouhá léta pocítovat výhradně úplný imbecil či volič hnutí ANO. Co se týče vlád minulých, tak ještě případně volič takzvaných tradičních demokratických stran. O vládních politicích platí to samé. Doba kovidová pak pouze tento prostý fakt jen vyjevila v míře, kterou jsme si doposud neuměli představit ani v nejbujnějších snech.

A pak ještě zbývá respekt k hlavnímu představiteli toho všeho k čemu máme mít onen respekt, což je momentálně osoba aktuálního ministra zdravotnictví.

Pokud mu tedy jde fakt primárně o respekt, tak i navzdory svým titulům, funkcím a údajné inteligenci nevykročil právě nejšťastnější nohou.

Protože uvést se do funkce, ve které chcete *hlavně respekt* tím, že se o něj okamžitě připravíte dětinskou lží hned na první tiskovce, asi nebude tím nejlepším způsobem k jeho

získání.

Stejně tak k jeho získání asi zrovna dvakrát nepřispěje fakt, že na své druhé tiskovce se po respektu toužící ministr při prezentaci podle vlády naprosto klíčového čísla, které stojí za vším tím buzerováním a hlavně za ekonomickou likvidací tisíců živnostníků a pracovníků ve službách, hned dvakrát takzvaně „*spletl*.“ Ale prý to „*myslel dobře*...”

Co se vám jako první v tomhle celém případě vybaví? Že by taky úvaha, kolikrát to asi už předtím *mysleli dobře, ale spletli se*? A kolikrát vám asi všichni ti šašci lhali a o čem, a to nejen v přímém přenosu?

A co se vám naopak rozhodně a určitě nevybaví? Že by jakýkoliv náznak pocitu respektu?

Autor: LU LINA

Zdroj: <http://nonserviam.cz/>